

Az ókori rómaiak öltözete

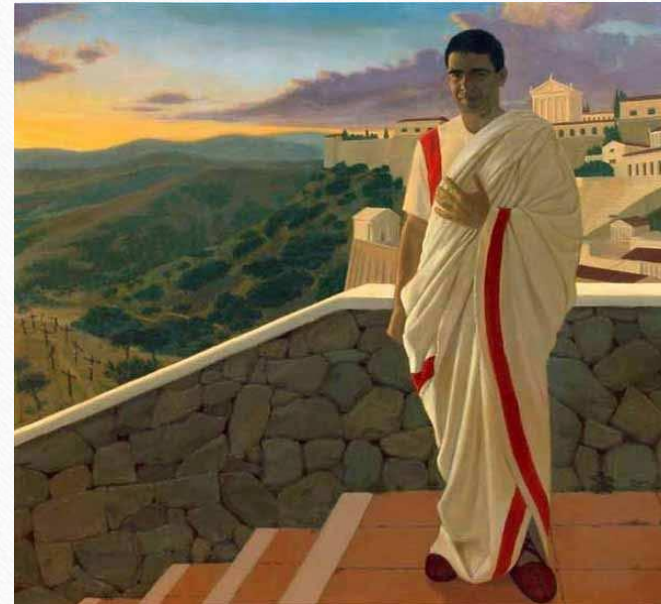
Készítette: Deme Viola 6.a

A férfiak viselete – toga és köpenyek

- Toga és köpenyek (pallium)

A tunica felett többféle, különböző formájú leplet, köpenyt viselhettek a rómaiak. Mind a nők, mind a férfiak által viselt leplek elrendezésére, felredőzésére jellemző, hogy azt mindig a bal vállon kezdik, és innen vezetik a háton keresztül át a test jobb oldalára, majd előre és végül vissza a bal vállra.

- A togát jó minőségű, természetes fehérségű gyapjúból kellett szőni, ami igen sokba került.**

Női viselet - stola és palla

- A kései köztársaságkorban a stolát ugyanúgy a római asszonyok szimbólumának tekintették, mint a férfiak esetében a togát. A köztársasági időkben és a Iulius-Claudius dinasztia alatt minden olyan asszonnak joga volt viselni, aki egy római polgárral törvényes házasságban élt.
- Az írott források a ruhadarab két jellemző tulajdonságáról emlékeznek meg: a stola félig takarja viselőjének lábfejét, és jellemzők rá azok az institának nevezett pántok, amelyek a vállakon láthatók. A női tunica csak hosszában és valószínűleg színeiben különbözött a férfiakétól.
- Általánosságban elmondható, hogy a nők színesebben öltözködtek, mint a férfiak, akik ruhatáruk alapszínéként a fehéret preferálták, egyes színek pedig kifejezetten nőiesnek számítottak, mint például a sárga különböző árnyalatai.

Saruk, szandálok, cipők, lábbelik

- A római bőrfeldolgozás igen fejlett volt, már a korai időktől nagyfokú specializáció és mívesség jellemezte. Számos technikai újítás, így a növényi cserzés elterjedése is valószínűleg a római hódításnak köszönhető.
- **A szandálviseelés szokása nyilvánvalóan a mediterrán térségből érkező hatásra terjedt el az Itáliától északra eső provinciákban.**
- A nők sarujainak talpa keskeny, elegánsan ívelt formájú, míg a férfiakhoz és valószínűleg a fiúgyermekhez is társítható darabokra az idő előre haladtával egyre inkább a kiszélesedő elülső rész jellemző, amely akár a 15 centimétert is elérheti.

A rómaiak hajviselete

- A férfiak nem szerették, sőt, meglehetősen tiltakoztak a nők felesleges felcicomázása ellen. Úgy tartották, hogy a szépségápolási fortélyokat arra találták ki, hogy az eredetileg rossz küllemű nők elkendőzhessék vele, vagy jobb színben tüntethessék fel nem éppen tetszetős adottságaikat. Így a férfiak többsége becsapva érezte magát, és sokszor gúnyos megjegyzésekkel illették az önmagukra túlzottan adó, piperézkedő hölgyeket.
- A legősibb hajviselet: hosszú hajukat magasan feltekerték kontyba a fejük tetejére, és szalagokkal kötötték körül.** A római szépségápolás meghatározó kellékei voltak az olajos alapanyagú illatszerek és festékek.

Tetoválások a Római Birodalomban

- A Római Birodalom idején az Ázsiába szállított rabokra általában a következőt tetoválták:: adó kifizetve. De a gazdák szép ízlésétől függően a rabszolgákra, a foglyokra rövidítések, mondatok és burleszk versek voltak felírva, mindenik megkülönböztető -, és ugyanakkor a szégyen jele is volt.
- A tetoválások szimbolikus értéke megnőtt a római világban. Ezek a császári hadseregben voltak elfogadottak és használtak, azért, hogy könnyebben tudják őket azonosítani eltűnésük esetén, idővel minden hadsereg használni kezdett néhány szimbólumot tetoválások formájában, ugyancsak a könnyebb azonosítás érdekében.

Egy érdekes történelmi babona:

Az esküvői torta rejtélye:

Az ókori római időkben az esküvői torta egy búzából, szárított gyümölcsből, dióból, mandulából álló kenyérféle volt, amelynek összetevői a gazdagságot és a termékenységet szimbolizálták.

A korabeli szokás szerint a tortát a menyasszony fején törték ketté, hogy biztosítsák a gyermekáldást, valamint a virágzó házasságot.

A kenyérrre emlékeztető sütemény darabkái a szerencsét jelképezték, így az összes lehullott morzsáját felszedeggették a vendégek, s még azoknak is küldtek egy-egy darabot, akik nem tudtak részt venni a lakodalmon.

Ez a szokás ma is megfigyelhető, ám az eredeti célját már elfeledtük.

néhány további fotó...

